Lietas Nr. 126009015
Lietas arhīva Nr. 1-0090-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 24.aprīlī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis P.Novičenoks,
ar sekretāri A.Kapaču, tulci – R.Soročinu

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un

konstatēja:

/pers. B/ 2015.gada 7.februārī plkst.17.50 Viļānu novada, Sokolku pagastā, autoceļa V572 3.kilometrā, vadot transportlīdzekli Opel Vectra, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, (pārkāpuma brīdī uzstādījis numura zīmi reģistrācijas numurs) nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli un uzsāka bēgšanu Rēzeknes virzienā.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par pārkāpuma izdarīšanu 2015.gada 2.martā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 151551, un administratīvā pārkāpuma materiāli 2015.gada 3.martā saņemti Rēzeknes tiesā.

Tiesas sēdē /pers. B/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā, neatzina. Pie atbildības saucamā persona tiesai paskaidroja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un lietas materiālos nepamatoti un patiesībai neatbilstoši norādīts, ka policijas darbinieki bija devuši rīkojumu apstāties, jo nekāda rīkojuma ar zizli nav bijis, policijas automašīna sekojot /pers. B/ nebija ieslēgusi skaņas signālu un nekādas prasības netika izteiktas arī pa skaļruni. Pie atbildības saucamā persona atzina, ka no policijas tiešām ir bēdzis, jo viņam bija savi iemesli – automašīnai nebija tehniskās apskates, automašīna piederēja citai personai un tai bija uzstādīti citi valsts reģistrācijas numuri.

Par notikuma faktiskajiem apstākļiem /pers. B/ tiesai paskaidroja, ka viņam pārkāpuma dienā piezvanīja /pers. C/ un /pers. D/ un lūdza, lai aizved viņus uz veikalu pēc dzeramā, jo veikals ātri taisās ciet. /pers. B/ viņiem izskaidrojis, ka automašīnai ir "kreisie" numuri (no citas automašīnas), bet viņi nav likušies mierā un lūdz aizvest. Atpakaļceļā viņš ievēroja, ka pretī brauc policijas mašīna, tāpēc nobijās un metās bēgt – ar automašīnu nobraucis kādu gabalu pa ceļu, bet tad iegriezās blakus ceļā, pametis mašīnu un metās bēgt kājām, paslēpies aiz koka un novērojis notiekošo. /pers. B/ arī norādīja, ka redzējis, ka viņam pakaļ dzenas policija, tāpēc pats nolēmis, ka ir jāmūk. Pats ir aizbēdzis, bet abi pasažieri tika notverti. Sākumā pers. C un /pers. D/ teikuši, ka nepazīst mašīnas vadītāju, bet vēlāk atzinušies, ka pie stūres esot bijis /pers. B/.

Nopratināts kā liecinieks pers.C tiesā liecināja, ka tajā dienā, iespējams 2015.gada 25.februārī, aptuveni ap pkst.18.00 izgājuši no veikala kopā ar pers.D, pie veikala stāvējis /pers. B/ ar mašīnu. Palūdza /pers. B/ aizvest viņus uz mājām, /pers. B/ piekritis. Kad brauca mājās, pretī pa ceļu brauca policijas mašīna. Apmēram 150 metru attālumā policijas automašīna ieslēdza bākugunis. /pers. B/ neapstājās, bet turpināja braukt, jo viņiem šķitis, ka policija negribēja apturēt viņus. Par cik bija jau diezgan tumšs, tad neredzēja, vai automašīna bija trafarēta. Sokolkos nogriezās pa kreisi, pers.B izkāpis no mašīnas un aizgājis. Liecinieks ar pers. D arī izkāpa no automašīnas un gāja uz parka pusi. Tad piebrauca policija, apstādinājuši viņus un sāka pratināt. Liecinieks norādīja, ka policijas automašīnai nebija ieslēgtas sirēnas un nekādas prasības pa skaļruni netika izteiktas, kā arī nebija nekāda signāla ar zizli. Par automašīnas apstāšanās iemesliem liecinieks norādīja, ka bija nodomājis, ka automašīnai beidzās benzīns un tālāk vairs nevar braukt.

Policijas darbiniekiem sniegtos paskaidrojumus, ka policijas darbinieki viņus gribēja apturēt uz ceļa, bet /pers. B/ nav pakļāvies prasībai, uzsācis bēgšanu un pēc automašīnas apturēšanas pavēlējis lieciniekam un pers.D bēgt (*lietas 27.lapa*), liecinieks atzina par neprecīziem, norādot, ka šādus paskaidrojumus, iespējams, ir sniedzis alkohola ietekmē.

Liecinieks pers.D tiesā liecināja, ka /pers. B/ viņu un pers.C paņēmis pie veikala. Tas varēja būt 2015.gada 7.februāra vakarpusē, bija jau diezgan tumšs. Ar kādu automašīnu brauca /pers. B/, neatceras. Pa ceļam uz mājās uz ceļa satika policijas mašīnu, bet nav apstājušies un braukuši tālāk. Pēkšņi aizmugurē iedegušās bākugunis, pie krustojuma nogriezušies pa kreisi un apstājušies. pers.B izskrējis pirmais no mašīnas un pateicis arī viņiem skriet. Viņus ātri vien noķēruši policijas darbinieki. Bijuši pamatīgi iereibuši, tāpēc policija viņus panākusi pirmos, bet Anatoliju nav notvēruši. Tad policijas darbinieki aizveduši viņus uz policijas mašīnu sarakstīt protokolu par bēgšanu, pārbaudīja arī alkohola ietekmi.

Noklausoties nolasītos policijas darbiniekiem sniegtos paskaidrojumus, ka policijas darbinieki uz ceļa viņus gribēja apturēt, bet /pers. B/ šādai prasībai nepakļāvās un uzsāka bēgšanu (*lietas 24.-25.lapa*), liecinieks tiesas sēdē apstiprināja.

Liecinieks Leons Ūsāns tiesā liecināja, ka 2015.gada 7.februārī kopā ar kolēģi S.Stuburu pildīja dienesta pienākumus. Ar dienesta automašīnu pārvietojās uz Viļānu pusi no Sokolkiem. Pa ceļam nolēmuši apturēt automašīnu, kura braucot mainījusi braukšanas joslas, apmēram 150 metru attālumā ieslēguši bākugunis un sirēnu, apstājās, S.Stuburs izkāpa ārā un ar zizli mēģināja apturēt mašīnu. Mašīna pabrauca garām un neapstājās. Kolēģis iekāpa atpakaļ dienesta mašīnā un uzsāka sekošanu. Ar ruporu automašīnas vadītājam tika dots rīkojums apstāties vairākas reizes, bet vadītājs nereaģēja. Pie Sokolkiem mašīna nogriezās pa kreisi un apstājās. Viņi pamanīja, ka no mašīnas izkāpj divi vīrieši un bēg mežā. Abi ar kolēģi sākuši viņiem sekot un aizturējuši, pieņēmuši paskaidrojumus. Vīrieši apgalvoja, ka nav vadījuši mašīnu, bet vadītājs ir bijis /pers. B/. Vēlāk noskaidrojās, ka automašīnai Opel bija uzstādītas numura zīmes no cita transportlīdzekļa, pēc numura zīmēm tai bija jābūt Ford markas automašīnai.

Liecinieks norādīja, ka tika izmantots apaļais zizlis ar atstarojošo elementu. Iespējams, ka naktī to var neredzēt. Ruporā tika runāts skaidri un saprotami, liekot apstāties. Liecinieks norādīja, ka aizturētie vīrieši bija alkohola reibumā, iespējams, tādēļ varēja nedzirdēt. Tāpat liecinieks norādīja, ka dienesta pienākumus pildīja ar automašīnu VW Tiguan, šīm automašīnām uzstādītie rupori nav tik skaļi kā ceļu policijas mašīnām.

Liecinieks Sandis Stuburs tiesā liecināja, ka kopā ar kolēģi L.Ūsānu braukuši izsaukumā uz Sokolkiem, pa ceļam satika automašīnu "OPEL VECTRA" zaļā krāsā. Aizbraukuši izsaukumā. Kad braukuši atpakaļ, mašīnas jau nav bijis tajā vietā. Kad brauca uz Viļānu pusi, šo automašīna satika pa ceļam. Apmēram 300 metru attālumā izkāpa no dienesta automašīnas un ar zizli lika mašīnai apstāties, bet tā neapstājās. Tad viņi dienesta mašīnai ieslēdza bākugunis, sirēnu un uzsāka sekošanu. Kolēģis pa ruporu lika automašīnai apstāties, bet automašīna nav apstājusies. Pēc apmēram 3 km mašīna nogriezās celiņā pa kreisi. Redzēja, ka no automašīnas izkāpa divi vīrieši un metās bēgt. Šos vīriešus ar kolēģi panāca un aizturēja. Atceras, ka apturētajai mašīnai bija nepareizas numura zīmes. Automašīna ar evakuatoru tika nogādāta stāvvietā. Papildus liecinieks paskaidroja, ka rīkojums, kas tika dots ar zizli nevarēja tikt nepamanīts, jo zizlim ir atstarojošs elements, pašam inspektoram bija atstarojošā veste, bet transportlīdzeklim bija ieslēgtas gaismas, tāpēc nakts laikā jebkurā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam bija jāpamana policistu un zizli, turklāt automašīna pabrauca lieciniekam ļoti tuvā attālumā, jo bija izgājis līdz pusceļam. Liecinieks norādīja, ka dienesta automašīnas skaļrunis ir pietiekami skaļš un to nav iespējams nedzirdēt, bet pieļauj, ka citām policijas mašīnām rupori ir skaļāki.

Pārbaudījusi lietā esošos materiālus un noklausījusies pie atbildības saucamās personas tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un liecinieku liecības, tiesa atzīst, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā apstiprinās ar šādiem lietā esošajiem pierādījumiem:

- ar 2015.gada 2.marta administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 151551 (*lietas 2.lapa*);
- ar /pers. B/ paskaidrojumu, kas uzrakstīts 2015.gada 2.martā, pulksten 10.10 (*lietas 32.lapa*);
- ar 2015.gada 8.februāra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas kārtībnieka Sanda Stubura un 2015.gada 7.februāra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 2.iecirkņa inspektora Leona Ūsāna ziņojumiem, no kuriem izriet, ka sekošana /pers. B/ vadītajam transportlīdzeklim ir tikusi uzsākta autoceļa Viļāni-Rēzekne 3.kilometrā no pieturas Sokolki, jo pamanīja, ka auto mainīja braukšanas joslas. Auto neapstājās, kad policijas amatpersona ar zizli deva rīkojumu apstāties. Policijas auto ar ieslēgtām bākugunīm un speciālo skaņas signālu, kā arī brīdinājumu ruporā sekoja transportlīdzeklim, līdz tas pēc apmēram 3 kilometriem strauji nogriezās un no tā izskrēja vairākas personas, kas sāka bēgt. Šajā brīdī tika aizturētas divas personas – pers.Dun pers.C, kuri vēlāk paskaidroja, ka transportlīdzekļa vadītājs bijis pers.B alkohola reibumā, kura uzvārdu nezināja. Transportlīdzeklim Opel Vectra bija uzlikti citam transportlīdzeklim piederoši valsts reģistrācijas numuri (*lietas 11.-12.lapa*);
- ar /pers. R/ 2015.gada 2.marta paskaidrojumu, kurā norādīts, ka viņš ir Opel Vectra, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, īpašnieks, un savu auto bija aizdevis radiniekam /pers. B/ remontēšanai, un līdz paskaidrojuma rakstīšanas dienai nav saņēmis savu auto atpakaļ, kā arī uzzinājis, ka minētais transportlīdzeklis atrodas soda stāvvietā (*lietas 21.-22.lapa*);
- a r pers.D 2015.gada 7.februāra un 13.februāra paskaidrojumiem, kuros norādīts, ka viņš ar draugu pers.C pēc veikala „Sokolki 2" apmeklējuma, apturēja garāmbraucošo automašīnu Opel Vectra, ko vadīja pers.B (uzvārdu nezināja), lai brauktu uz ciemu „Strupuļi". Pēc brīža auto centās apturēt policijas darbinieki, vadītājs nepakļāvās policijas prasībām, uzsāka bēgšanu, un pēc apstāšanās pavēlējis abiem ar Aleksandru no mašīnas bēgt mežā. Viņu un Aleksandru policijas darbinieki notvēruši, bet pers.B paspējis aizbēgt. Pēc divām dienām /pers. D/ no paziņām uzzinājis, ka Anatolija uzvārds ir pers.B (*lietas 24.-25.lapa*);
- ar pers.C 2015.gada 7.februāra un 13.februāra paskaidrojumiem, kur norādīti pers.Dpaskaidrojumā norādītajiem līdzīgi aprakstītie fakti (*lietas 27.-29.lapa*).

Izvērtējot /pers. B/ izvirzīto versiju, ka policijas darbinieki nav devuši viņam nekādus skaidrus rīkojumus par nepieciešamību apstāties, t.i., nav bijis dots rīkojums ar zizli, nebija ieslēgta sirēna un ruporā netika izteikti rīkojumi apturēt transportlīdzekli, tiesa atzīst, ka šāda /pers. B/ versija ir atzīstama par nepamatotu un noraidāmu. Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar tiesas sēdē nopratināto lieciniekusniegtajām liecībām, tiesa atzīst, ka par ticamiem ir atzīstami policijas darbinieku sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē. Tiesa neatrod nekādus iemeslus policijas darbinieku L.Ūsāna un S.Stubura liecību patiesuma apšaubīšanai. Tiesa atzīst par apšaubāmu situāciju, ka policijas darbinieki, norādot uz /pers. B/ vadītās automašīnas apturēšanas apstākļiem sniedza nepatiesas, tāpat tiesas ieskatā apšaubāma ir situācija, ka policijas darbinieki uzsākot pakaļdzīšanos transportlīdzeklim, kurš acīmredzami bēg, nelieto nekādus skaņas signālus un neizsaka nekādas prasības skaļrunī, bet vienkārši ar ieslēgtām bākugunīm seko transportlīdzeklim, neveicot nekādas darbības transportlīdzekļa apturēšanai. Tāpat tiesa atzīst, ka nav nekāda saprātīga izskaidrojuma tam, ka /pers. B/ varētu neredzēt atstarojošā vestē tērptu policijas darbinieku un zizli ar atstarojošu elementu, jo, ņemot vērā vestes un zižļa atstarojošo elementu īpašības (spēju atstarot pat ļoti vāju gaismu), nav rodams nekāds racionāls izskaidrojums tam, kādēļ /pers. B/ varētu neredzēt policijas darbinieka doto rīkojumu apturēt transportlīdzekli. Tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt liecinieku pers.C un pers.D rakstveida paskaidrojumos norādītos apstākļus, ka gan viņiem, gan arī /pers. B/ bija saprotams, ka policijas darbinieki viņus gribēja apturēt, bet /pers. B/ uzsāka bēgšanu. Tiesas ieskatā nav pamatots arguments, ka liecinieka pers.C paskaidrojumi nav precīzi, jo viņš paskaidrojumu sniegšanas laikā ir bijis alkohola reibuma stāvoklī. No paskaidrojuma satura redzams, ka liecinieks uzreiz pēc aizturēšanas ir sniedzis tādu informāciju, kāda acīmredzami nav bijusi zināma policijas darbiniekiem, jo policijas darbiniekiem nebija zināms, kura persona ir vadījusi transportlīdzekli, tādēļ nav nekāda pamata šaubām par to, ka liecinieks paskaidrojumā norādījis informāciju policijas darbinieku ietekmē.

Tādējādi apkopojot visus iepriekš norādītos secinājumus, tiesa atzīst, ka ar lietā savāktajiem tiek pierādīts /pers. B/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo viņš nav ievērojis policijas darbinieku prasībām apturēt transportlīdzekli.

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir kļūdaini, pieļaujot pārrakstīšanās kļūdu, norādīts, ka /pers. B/ ar savām darbībām ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 148.^{5}panta piektajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Tāpat tiesa secina, ka kodeksā vispār neeksistē tāda tiesību norma. Tomēr, ievērojot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos un tiesas izmeklēšanas gaitā konstatētos administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktiskos apstākļus jeb administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvās puses aprakstu un izvērtējot to kopsakarā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, kuri ir uzskaitīti iepriekš spriedumā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka nepastāv nekādas saprātīgas šaubas par to, ka /pers. B/ darbības ir kvalificējamas kā LAPK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, t.i., nepakļaušanās vairākkārtējai valsts policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli (bēgšana). Ievērojot to, ka administratīvās lietvedības pamatdokumentā ir norādīts precīzs un viennozīmīgi tulkojams A.Orlova izdarītā administratīvā pārkāpuma objektīvās puses pazīmju apraksts, tiesa nonāk pie secinājuma, ka /pers. B/ sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas par faktiem skaidri un saprotami noteic pierādīšanas priekšmeta saturu un robežas administratīvās lietvedības ietvaros, tādēļ tiesai nav pamata konstatēt, ka /pers. B/ tiesības uz aizstāvību un tiesības zināt, par kāda administratīvā pārkāpuma izdarīšanu viņš tiek vainots, ir tikušas pārkāptas vai ierobežotas. Pamatojoties uz šādiem apsvērumiem tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā pieļautā

pārrakstīšanās kļūda nav vērtējama kā būtisks procesuāls pārkāpums un tā nevar atstāt ietekmi uz administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēto ziņu par faktiem ticamību un pieļaujamību.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, tiesa uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa nekonstatē /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus, jo, neskatoties uz to, ka /pers. B/ ir atzinis bēgšanas faktu, tomēr viņš nav atzinis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma dispozīcijā paredzētos kvalificējošos objektīvās puses apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 34.pantu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākļi atzīstams tas, ka /pers. B/ nav nomaksājis iepriekš noteiktos administratīvos sodus, tātad atzīstams, ka /pers. B/ pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir uzskatāms par administratīvi sodītu personu.

Ņemot vērā minēto un izvērtējot pie atbildības saucamās personas personību, viņa attieksmi pret izdarīto administratīvo pārkāpumu (savu vainu daļēji atzinis, izdarīto nožēlo), izvērtējot izdarītā pārkāpuma raksturu un smagumu, tiesa atzīst, ka /pers. B/ var piemērot sodus Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektās daļas sankcijā paredzētā minimālā apmērā.

Saskaņā ar LAPK 257.pantu un lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā, transportlīdzeklis Opel Vectra, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, (pārkāpuma brīdī - numura zīmi reģistrācijas numurs), kuru pārkāpumu izdarīšanas brīdī vadīja /pers. B/, bet kuras īpašnieks ir trešā persona, ievērojot Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.2012-23-01 „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam", ir atdodams tā īpašniekam /pers. R/, personas kods /personas kods/, neatkarīgi no naudas soda nomaksas.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piekto daļu, 258.panta trešo daļu, 274., 275.pantu, 289.^{6}panta septīto daļu, 289.^{13}panta ceturto daļu un 289.^{16}pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 eiro (viens tūkstotis divi simti eiro) apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sods samaksājams ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no tā uzlikšanas dienas, jebkurā bankas iestādē norēķinu kontā - Valsts kase, saņēmēja banka: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, bankas kods TRELLV22, kontā LV34TREL1060191011100, maksājuma uzdevumā obligāti norādot lietas numuru Nr.126009015 un sodītās personas identificējošos datus. Sodītajai personai naudas soda samaksas kvīts jāiesniedz reģistrēšanai un nolēmuma kontroles nodrošināšanai Rēzeknes tiesā.

Izņemto transportlīdzekli Opel Vectra, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, (pārkāpuma brīdī uzstādīta numura zīme reģistrācijas numurs) un aizdedzes atslēgas ar pulti, kas nodoti glabāšanai Nodrošinājuma valsts aģentūrai un atrodas SIA „A.K.7" autostāvvietā, Pils ielā 14, Preiļos (tel. 29344944, 26107109), atdot īpašniekam /pers. R/, personas kods /personas kods/, neatkarīgi no naudas soda nomaksas.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis P.Novičenoks